

ת"פ 4288/06/19 - מדינת ישראל נגד מנואל דו קמפו

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 4288-06-19 מדינת ישראל נ' דו קמפו(עציר)

בפני כבוד השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

מנואל דו קמפו (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הודה בתיק זה בעובדות כתב האישום המחזיק ארבעה אישומים והורשע בעבירה של ניסיון שוד, לפי סעיף 402(א) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובשלוש עבירות של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק הנ"ל. הנאשם הופנה, לאחר הרשעתו, לקבלת תסקיר שירות המבחן.

כתב האישום

2. על פי האישום הראשון, ביום 22/5/19 בשעות הלילה או בסמוך לכך גמלה בליבו של הנאשם החלטה לשדוד חנויות נוחות (להלן: ההחלטה). לשם מימוש ההחלטה, הגיע הנאשם, במועד המתואר לעיל, בשעה 23:08 או בסמוך לכך לתחנת הדלק 'סונול' בשדרות ירושלים 50 בקרית ים, כשהוא נוהג ברכב מסוג שברולט שבבעלותו. החל מהשעה 22:00, דלתות החנות נסגרות והשירות ניתן דרך אשנב הנמצא סמוך לקופה. הנאשם החנה את הרכב במתחם התחנה לאחר שעטה על ידיו כפפות גומי ולאחר שעטה "חם- צוואר" על חלקו התחתון של פניו, במטרה להפחיד את עובד החנות ולהקשות על זיהויו. באותה עת עבדה בחנות י.ק..

הנאשם ניגש לחנות, פנה לי.ק. דרך האשנב ודרש ממנה לפתוח את הקופה ולתת לו כסף. י.ק. השיבה כי אין כסף בקופה כיוון שהמשמרת רק החלה. בתגובה, הנאשם איים על י.ק. בכוונה להפחידה ולשדוד את כספי החנות, בכך שצעק לעברה: **"תפתחי את הקופה, זה שוד, תביאי את הכסף"**. י.ק. השיבה לנאשם, פעם נוספת, כי אין כסף בקופה כיוון שהיא רק החלה משמרת. בתגובה, עזב הנאשם את החנות, נכנס לרכב ונמלט מהתחנה.

במעשיו המתוארים לעיל ניסה הנאשם לגנוב את כספי החנות ובשעת המעשה או בתכוף לפניו או לאחריו, איים לבצע מעשה אלימות בי.ק. כדי להשיגם, או לעכבם אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבתם או להתגבר עליה.

3. במסגרת האישום השני נטען כי לשם מימוש ההחלטה הנזכרת באישום הראשון, הגיע הנאשם ביום 23/5/19 בשעה 00:07 או בסמוך לכך למתחם תחנת הדלק 'סונול' ברחוב האצטדיון בקרית חיים, כשהוא נוהג ברכבו. דלתות החנות סגורות החל מהשעה 22:00 והשירות ללקוחות ניתן דרך אשנב הנמצא סמוך לקופה.

הנאשם החנה את הרכב בתוך מתחם התחנה ויצא מהרכב לאחר שעטה על חלקו התחתון של פניו 'חם-צוואר', חבש משקפי שמש ואחז בידו מברג, במטרה להפחיד את העובד ולהקשות על זיהויו. באותו מועד עבד בחנות ס.ר..

הנאשם ניגש לחנות, פנה לס.ר. דרך האשנב ואיים עליו בכוונה להפחידו ולשדוד את כספי החנות בכך שדרש ממנו לפתוח את הקופה ולתת לו את הכסף, זאת בזמן שהוא אחז את המברג ביד ומראה אותו לס.ר.. בשל פחדו מהנאשם, פתח ס.ר. את הקופה ומסר לידי הנאשם שטרות ומטבעות כסף בסכום כולל של 534.10 ₪. הנאשם נטל את הכסף ונמלט מהמקום כשהוא נושא את הכסף, הכול ללא הסכמת ס.ר. ובלי תביעת זכות בתום לב, וכשהוא מתכוון לשלול את הכסף מהחנות שלילת קבע.

במעשיו המתוארים לעיל גנב הנאשם את הכסף ובשעת המעשה או בתכוף לפניו או לאחריו, איים לבצע מעשה אלימות בס.ר. כדי להשיגו, או לעכבו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה.

4. במסגרת האישום השלישי נטען כי לשם מימוש ההחלטה הנזכרת באישום הראשון ובהמשך למתואר באישום השני, הגיע הנאשם ביום 23/5/19 בשעה 01:29 או בסמוך לכך, למתחם תחנת דלק 'סונול', הסמוכה לקריון בקריית ביאליק, כשהוא נוהג ברכבו. דלתות חנות הנוחות של התחנה נסגרות בשעה 22:00 והשירות ניתן דרך אשנב הנמצא סמוך לקופה.

הנאשם החנה את הרכב בתוך מתחם התחנה ויצא מהרכב לאחר שעטה על חלקו התחתון של פניו 'חם-צוואר', והניח משקפי שמש על ראשו, במטרה להפחיד את עובד החנות ולהקשות על זיהויו. באותה עת עבד בחנות ר.ג.

הנאשם ניגש לחנות, הרים את ה'חם- צוואר' כך שיכסה את פיו ואפו והניח את משקפי השמש על עיניו, פנה לר.ג. דרך האשנב וביקש ממנו קופסת סיגריות. ר.ג. מסר לידי הנאשם את קופסת הסיגריות, פתח את הקופה והושיט את ידו לעבר הנאשם על מנת לקבל את התשלום. או אז, איים הנאשם על ר.ג. בכוונה להפחידו ולשדוד את כספי החנות בכך שדרש מר.ג. לתת לו את הכסף באומרו **"זה שוד, תביא את כל הכסף"**.

בשלב זה, הושיט הנאשם את ידיו לעבר הקופה והוציא מתוכה שטרות כסף בסך כולל של 1131.50 ₪, כאשר ר.ג., בשל פחדו מהנאשם, לא מונע זאת ממנו. מיד לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום כשהוא נושא את קופסת הסיגריות והכסף, הכל ללא הסכמת ר.ג. ובלי תביעת זכות בתום לב, וכשהוא מתכוון לשלול את קופסת הסיגריות והכסף מהחנות שלילת קבע.

במעשיו המתוארים לעיל גנב הנאשם את קופסת הסיגריות והכסף ובשעת המעשה או בתכוף לפניו או לאחריו, איים לבצע מעשה אלימות בר.ג. כדי להשיגו, או כדי למנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה.

5. במסגרת האישום הרביעי נטען כי לשם מימוש ההחלטה הנזכרת באישום הראשון ובהמשך למתואר באישום

השלישי, הגיע הנאשם, בתאריך 23/5/19 בשעה 2:40 או בסמוך לכך, לתחנת הדלק "דלק" ברחוב חלוצי התעשייה 40 בחיפה כשהוא נוהג ברכבו.

הנאשם החנה את הרכב בתוך מתחם התחנה ויצא מהרכב לאחר שעטה על חלקו התחתון של פניו 'חם-צוואר', הניח משקפי שמש על ראשו ושם מברג בכיס מכנסיו, במטרה להפחיד את עובד חנות הנוחות שבמתחם התחנה ולהקשות על זיהויו. באותה עת עבד בחנות ס.א.

הנאשם נכנס לחנות, הניח את משקפי השמש על עיניו, פנה לס.א. וביקש ממנו קופסת סיגריות. ס.א. מסר לידי הנאשם את קופסות הסיגריות. אז, איים הנאשם על ס.א. בכוונה להפחידו ולשדוד את כספי החנות בכך שדרש מס.א. לפתוח את הקופה ולתת לו את הכסף.

ס.א., אשר הבחין במברג, ובשל פחדו מהנאשם, פתח את הקופה והוציא ממנה שטרות ומטבעות כסף בסך כולל 530.59 ₪. ס.א. הכניס את הכסף לתוך שקית אדומה.

הנאשם הכניס את קופסת הסיגריות לתוך השקית, נטל את השקית ונמלט כשהוא נושא את השקית ובתוכה הכסף וקופסת הסיגריות, הכל ללא הסכמת ס.א. ובלי תביעת זכות בתום לב, וכשהוא מתכוון לשלול את הכסף וקופסת הסיגריות מהחנות שלילת קבע.

במעשיו המתוארים לעיל גנב הנאשם את הכסף וקופסת הסיגריות ובשעת המעשה בתכוף לפניו או לאחריו, איים לבצע מעשה אלימות בס.א. כדי להשיג הרכוש, או לעכבו אצלו כדי למנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה.

תסקיר שירות המבחן

6. תסקיר שירות המבחן שהוגש אודות הנאשם ביום 5/9/19 סוקר תולדותיו ומלמד, כי משחר נעוריו התחבר לחברה שולית שנתנה מענה לצרכיו הרגשיים, במסגרתה החלה מעורבותו בביצוע התנהגויות אנטי-סוציאליות. מגיל 14 ובהשפעת סביבתו, החל שימוש מסיבי בסמים. השימוש בסמים הוסבר על ידו על רקע מניעים פנימיים ורגשיים. על רקע התמכרותו לסמים, התקשה הנאשם לשמור על רצף ויציבות במסגרות השונות בחייו והתקשה לגלות יכולות תפקודיות. ממידע שקיים בשירות המבחן עולה, כי בשנת 2005 שולב הנאשם בטיפול גמילה מסמים. לדאבון הלב, בשנת 2009 ולאחר נישואיו, שב הנאשם להשתמש בחומרים ממכרים. שירות המבחן העריך כי התנהלותו של הנאשם מאופיינת בקושי בהצבת גבולות לעצמו ובוויסות דחפיו.

7. בהתייחס לעבירות מושא כתב האישום, הנאשם הכיר במעשים המיוחסים לו והסביר את ביצוען על רקע התמכרותו לסמים והיותו מצוי תחת השפעתם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין את חומרת התנהגותו, שובו

לביצוע עבירות על ידו והפגיעה באחרים.

8. בסיכומי של דבר, למרות הטיפול שעבר בשנת 2005 אשר תואר כמשמעותי עבורו, ניכר, להתרשמות שרות המבחן, כי הנאשם לא הפנים את הכלים שקיבל, כאשר שב להשתמש בסמים ולא עלה בידו להימנע ממעורבות בפלילים. לפיכך, ובהינתן חומרת העבירות, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, העשויה להפחית את רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות. יחד עם זאת, ממליץ שירות המבחן לגורמי הטיפול בשב"ס, לשלב את הנאשם במערך השיקום והטיפול בכלא.

טיעוני הצדדים לעונש

9. באת כוח המאשימה הגישה בפתח הדיון בפניי היום את טיעוני המאשימה לעונש בכתב והוסיפה וטענה לעונש בעל-פה. לאחר שצינה באת כוח המאשימה כי בעברו של הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות רכוש וסמים וכי הוא ריצה בעבר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל (1/ט), וכן סקרה את עובדות כתב האישום, נסיבות ביצוע העבירות ופסיקה להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת, טענה באת כוח המאשימה לגבי האישומים הראשון והשלישי למתחם עונש הולם הנע בין 12 עד 42 חודשי מאסר בפועל ולגבי האישומים השני והרביעי למתחם עונש הולם הנע בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל. באת כוח המאשימה ביקשה לראות בכל אחד מהאישומים אירוע שונה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, תוך שצינה כי מדובר במתלוננים שונים. עוד הבהירה באת כוח המאשימה, כי לדידה יש להתייחס ביתר חומרה לאישומים השני והרביעי, בהינתן העובדה שמהאישום השני עולה כי הנאשם איים על המתלונן באמצעות מברג ומהאישום הרביעי עולה כי המתלונן הבחין במברג בכיסו של הנאשם ולכן נתן לו את הכסף. באת כוח המאשימה הדגישה את התכנון שקדם לביצוע העבירות ואת ריבוי המקרים, כמו גם את העובדה שכל המעשים בוצעו בשעת לילה מאוחרת.

10. באת כוח המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר של שירות המבחן המלמד על קיומו של סיכוי גבוה להישנות עבירות בעתיד ע"י הנאשם ועל כך שהנאשם עבר בשנת 2005 הליך טיפולי של גמילה ואף על פי כן שב לבצע עבירות. בסיכומי של דבר, ביקשה באת כוח המאשימה, להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של כל אחד ממתחמי העונש הנ"ל ולהורות על צבירת העונשים, כמו גם על הטלת עונש מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים.

11. הסנגור, בטיעוניו לעונש, הדגיש לקולה את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום בפתח משפטו וכן את הודאת הנאשם כבר בחקירתו במשטרה. עוד ציין הסנגור כי בהודאה הנ"ל יש משום חרטה ונטילת אחריות וכי מדובר ברף הנמוך של עבירות השוד, שכן למעשים לא קדם תכנון ממשי ועסקינן בעבירת שוד שלא בוצעה בנסיבות מחמירות, מה גם שהנאשם לא עשה שימוש במברג והעובדה שבאישום הרביעי מצוין כי הוא היה בכיסו, מעידה על כך שלא הייתה לנאשם כל כוונה להשתמש במברג. לשיטתו של הסנגור, מדובר באירוע אחד שבגיניו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד וזאת בהינתן העובדה שעסקינן בעבירות שבוצעו תוך פרק זמן קצר.

12. עוד טען הסנגור, כי השלל של מעשי השוד היה מועט וכי הוא נתפס ע"י המשטרה. כן טען הסנגור, כי התסקיר מתאר תמונה חיובית של נאשם הרוצה להיגמל מסמים. הסנגור ציין כי הנאשם מתפקד היטב בבית המעצר כנקי מסמים

התומך בעצורים אחרים ומועמד להמשך טיפול בתחום ההתמכרויות.

13. לאחר שהגיש הסנגור פסיקה להמחשת עמדת ההגנה לעונש (נ/1) טען הסנגור למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם וכן ביקש להימנע מהשתתפותו על הנאשם שכן לא נגרם נזק ממשי במקרה שבפנינו.

דבר הנאשם:

14. להלן דברו של הנאשם בדיון היום בפניי, כלשונו:

"בוקר טוב, אני מביע חרטה עמוקה וכנות על הדברים שעשיתי, פגעתי באנשים היקרים האלה. אני גדלתי על הפרנסה הזו, אבא שלי היה תדלקן 20 שנה, גם הוא חווה אירועים כאלה, גרושתי את המענק הצבאי שלה עשתה באחת מהתחנות האלה, וצר לי על ההתנהגות שלי, בצל ההתמכרות הזו שפוגעת בחברה, במשפחה שלי ובעצמי הרבה שנים. היו לי ניסיונות שצלחתי. היום אני מגיע ממקום ועם רצון גדול, עם פתיחות כנות ונכונות לעשות את הדברים אחרת. אני בחדר של הכנה לגמילה, יש לי המון נתינה שם, גם עם הניסיון שלי שהוא לטובתי, אני נושא את הבשורה שזה כן אפשרי ואני מאמין היום בשב"ס כשאני רואה את הפרויקט הזה המבורך של הגמילה והתוכנית שמחכה לי בהמשך הדרך בחרמון, יש שם מחלקה לגמילה מסמים. יש לי רצון כנה, גם בגיל שלי 37 לעשות את הדברים כמו שצריך, לחזור להיות אזרח טוב שומר חוק ולתת דוגמה אישית לילדים שלי".

דיון והכרעה

15. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

16. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין) (ראו ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)). בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק

ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו בעניין זה פסקה 5 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז בעניין ג'אבר ופסקה 2 לחוות דעתו של כב' השופט פוגלמן). עוד נקבע בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (03.09.2015), כי "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר... בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה, האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו או שלא ישקף את סיפור המעשה כהוויתו".

17. כל אחד מארבעת האישומים בכתב האישום בתיק זה מגלם בחובו מסכת עבריינית נפרדת, כנטען בצדק ע"י באת כוח המאשימה. אכן, אין לראות בכך שמעשי השוד בוצעו תוך פרק זמן קצר יחסית כמעשים המהווים אירוע אחד, וזאת בהינתן העובדה שכל אחד מהאישומים מתייחס לאירוע אחר של שוד. ודוק, כל אחד מהאישומים מתאר נסיבות שונות של ביצוע עבירה. כך, עניינו של האישום הראשון הוא ניסיון שוד וביתר האישומים השתכללה עבירת השוד לעבירה מוגמרת, כאשר האישום השני הוא החמור ביותר, שכן על פיו איים הנאשם על העובד בחנות באמצעות מברג שאחז בידו. לאמור לעיל יש להוסיף את העובדה שהאישומים מתייחסים למתלוננים שונים. עם זאת, ובהינתן העובדה שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, ייקבע להלן עונש של מאסר בפועל כולל במסגרת קביעת העונש המתאים.

18. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות השוד וניסיון השוד, הם - זכותם של העובדים בחנויות הנוחות הנזכרות בכתב האישום לשלמות ביטחונם, גופם ונפשם וזכותם בפרט של מכלול נותני השירות לציבור לביטחון אישי ולשמירה על גופם ונפשם. עוד אוסיף כי במהלך ביצוע השוד נפגעה גם זכות הקניין של בעלי החנויות.

19. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירות מושא האישומים הראשון, השלישי והרביעי, אציין לטובת הנאשם, כי הוא לא עשה שימוש בדרך של הנפת חפץ כלשהו כדי לאיים על מי מעובדי החנויות. כאן יודגש, לחובת הנאשם, כי על פי האישום השני, איים הנאשם על העובד בחנות כשהוא אחוז מברג בידו ומראה אותו לאותו עובד. על אף שהנאשם לא נהג באלימות פיזית של ממש באף אחד מהמקרים, הרי שאין להתעלם מכך שהנאשם, בהתנהלותו, הטיל מורא על כל אחד מהעובדים הנזכרים בכתב האישום והסב לו, במעשיו, נזק רגשי שלבטח ילווה אותו לאורך שנות חייו. בפסיקה הובעה זה מכבר העמדה ביחס לחומרה היתרה שבעבירות שוד המבוצעות כלפי "עובדי לילה" כדוגמת עובדי תחנות דלק, על רקע העובדה שהם נתפסים כ"טרף קל", והודגשה לא אחת חשיבות ההגנה על עובדים אלה על דרך של הטלת עונשים חמורים על כל מי שמתנכל להם (ראו לדוגמה: ע"פ 5280/14 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.15) וע"פ 5368/14 ציון אברהם נ' מדינת ישראל (8.9.14)).

20. להמחשת חומרת עבירת השוד, אף אם אינה מתבצעת תוך נקיטה באלימות פיזית או תוך שימוש בנשק, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 7537/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.1.17):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד - אף במצבים בהם זו נעשית ללא אלימות פיזית ומבלי שהנאשם אחוז בפועל בנשק חם או קר - וקבע כי יש בה לפגוע בביטחונו האישי של קורבן העבירה, כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור

כולו (ראו למשל: ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15-17 (29.11.2015); ע"פ 8465/14 כרכי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (24.8.2015)).

21. בעניין מזרחי הנ"ל, נתן בית המשפט העליון דעתו גם לחומרה הנעוצה בביצוע עבירת שוד כלפי נותני שירות לציבור, וזאת כהאי ליסנא:

"ברי כי מעשים אלה הינם חמורים, וכפי שהוטעם על ידי בית המשפט המחוזי, הם טומנים בחובם פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ותחושת ביטחונם של אלה העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור".

22. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירות יש להוסיף ולציין, לחובת הנאשם, את התכנון שקדם למעשים, אף אם אין מדובר, כטענת הסנגור, בתכנון של ממש. כן אציין לקולה את העובדה שסכומי הכסף הלא גדולים וקופסאות הסיגריות שנגנבו, במהלך אירועי השוד, נתפסו בסופו של דבר, כך שבפועל לא נגרם גם נזק לרכוש כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

23. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירת שוד שבוצעה כלפי נותני שירות לציבור, תובא הפסיקה הבאה:

· בע"פ 5780/13 בן אבו נ' מ"י (16.7.14) (להלן: עניין בן אבו) עסקין במערער שהורשע בביצוע עבירה חמורה יותר מזו שבפנינו - שוד בנסיבות מחמירות וזאת לצד עבירה של החזקת סכין שלא כדין. המערער נכנס לחנות מכולת, פנה למוכר, כשבידו סכין שלופה, והורה לו למסור לידיו את כל הכסף שברשותו. בהמשך, הצמיד המערער את הסכין לצווארו של המתלונן וחזר על הוראתו. המתלונן מסר למערער את סכום הכסף בקופה (₪ 480) בשטרות וסכום נוסף במטבעות). לאחר מכן, הורה המערער למוכר להעביר לרשותו גם את הכסף שבמכנסיו וזה השיב לו כי אין ברשותו סכום נוסף. בשלב מסוים של השוד הצליח המתלונן לאחוז בסכין של המערער, עת שזה הניחה על דלפק החנות, ולהניפה לעבר המערער, שאז נמלט המערער מהחנות כשבידו הכסף. בעניין בן אבו עסקין במערער בעל עבר פלילי עשיר. בית המשפט העליון קבע בעניין בן אבו מתחם ענישה הולם בטווח שבין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפחית את עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער מעונש של 52 חודשי מאסר בפועל לעונש של 45 חודשי מאסר בפועל. כאן יודגש כי נסיבות ביצוע העבירות שבפנינו קלות בהרבה מנסיבות ביצוע עבירת השוד בעניין בן אבו, אם כי מדובר בהיקף גדול יותר של עבירות.

· בע"פ 6001/13 קסה נ' מ"י (29.1.14) (להלן: עניין קסה) עסקין בשוד חנות, באמצעות סכין. בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ד' סלע) קבע בגזר דינו מתחם ענישה הולם בטווח שבין שנתיים ל- 5 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון לא התערב בקביעה הנ"ל. יובהר, כי בעניין קסה לווה מעשה השוד גם בתקיפת המתלונן ובפגיעות בגופו. העונש שהושת בעניין קסה - עונש של 33 חודשי מאסר בפועל - הותר על כנו על ידי בית המשפט העליון.

· בע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20.06.13) עסקין במערער שהורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות של מוכר בתחנת דלק. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער על 24 חודשי מאסר בפועל חלף 30 חודשים שהשית עליו בית המשפט המחוזי וזאת בשל תהליך שיקומי שעבר.

· בת.פ. (מחוזי חיפה) 11230-09-18 מדינת ישראל נ' פישר (17/1/19) הושת על ידי כב' השופט פיש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות של מוכרת בתחנת דלק, וזאת לאחר שהודה בעובדותיו של כתב אישום מתוקן, לפיהן החליט לשדוד תחנת דלק ולצורך כך הצטייד בבגדי החלפה, סכין וכובע מצחייה ויצא ברכבו מביתו. בהמשך לכך, הוא הגיע לרחוב המלאכה בחיפה, שם החנה את הרכב בקרבת תחנת הדלק הנמצאת במקום. הוא יצא מהרכב, חבש לראשו את הכובע, החזיק את הסכין בכיס מכנסיו ונכנס לחנות שליד התחנה. שם, שלף אותו נאשם את הסכין מכיסו, הצמידה לצווארה של המוכרת, אמר לה "תביאי כסף". המתלוננת נבהלה ממעשיו, צעקה מתוך פחד, הפילה את הקופה על הרצפה והנאשם דרש ממנה להרים אותה ולשים אותה על הדלפק. היא עשתה כדברו מתוך פחד והוא נטל סכום של ₪ 556 ונמלט. בתיק הנ"ל קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

24. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, את נסיבות ביצוען של העבירות ונתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה בשינויים המחויבים לענייננו, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם לגבי האישומים הראשון, השלישי והרביעי נע בין עונש של 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם לגבי האישום השני, נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל. כאן יובהר כי באישום הרביעי נזכר אומנם המברג בו הבחין המוכר בחנות וחשש מפניו, אולם מדובר במברג שהושם ע"י הנאשם בכיס מכנסיו ולא הוצא מהכיס במהלך ביצוע השוד. אי לכך, לדידי, נסיבות ביצוע העבירה מושא האישום הרביעי חמורות פחות מנסיבות ביצוע העבירה מושא האישום השני.

25. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אציין ראשית לקולה את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ממש בעובדות כתב האישום, הודאה המגלמת בחובה חרטה ולקייחת אחריות, כפי שעולה גם ממקרא תסקיר שירות המבחן. עם זאת, אין להתעלם מהתרשמות שירות המבחן לגבי קיומו של סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות בעתיד ע"י הנאשם שלא ערך שינוי בתפיסתו ובחשיבתו עת ששב להשתמש בסמים חרף ההליך הטיפולי שעבר בשנת 2005. ברם, ראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם מבין כיום, כאמור בתסקיר, את חומרת התנהגותו והוא מעוניין לעבור הליך של גמילה מחומרים ממכרים במסגרת כותלי בית הסוהר. עוד אציין במסגרת זו את נסיבותיו האישיות של הנאשם העולות מהתסקיר, את עברו הפלילי המכיל 3 הרשעות קודמות בעבירות שעיקרן אלימות ורכוש וכן את דבריו בפניו בדיון היום, המלמדים על חרטה כנה של הנאשם ורצון להיגמל ולשוב למוטב.

26. אי לכך, ותוך מתן הדעת להיקף העבירות, אני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש כולל של מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים וזאת לצד רכיב ענישה של מאסר מותנה. נוכח העובדה שלא נגרמו נזקי רכוש

ונזקי גוף כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכן נוכח שליחתו למאסר לתקופה ממושכת, אני מבכרת שלא להשית עליו רכיב של פיצוי כספי.

27. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 23/5/2019).
 - למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
 - למאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
- בהסכמת המאשימה ולבקשת ההגנה, אני מורה כי הרכב המוזכר בכתב האישום כ"שברולט אלרו" מ.ר. 5493410, הנמצא בחזקת המשטרה, יושב לידי גרושתו של הנאשם, הגב' טיגסט דה קמפו, ת.ז. 309131282.
- בשולי גזר הדין מובאת בזה המלצתי לשב"ס, כמומלץ ע"י שירות המבחן, לשלב את הנאשם בכלא בו יוכל לעבור הליך של שיקום וטיפול בנושא גמילה מחומרים ממכרים.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אור-זך הסנגור עו"ד בר זוהר וכן הנאשם שהובא ע"י שב"ס.